

សង្ខេបរឿងរ៉ាវដ៏យូរលង្វែង — លេខ ក្រៅសិប

ការសរុបរាយបំភ្លឺអំពី «ជាប្រចាំ»៖ ការពិនិត្យសិក្សាប្រវត្តិសាស្ត្រនិងវិវាទ និងភាពផ្សេងគ្នា

Jeff Pippenger

2024-02-23

ប្រសិនបើអ្នកបានពិនិត្យមើលយ៉ាងជិតស្និទ្ធជនលើអត្ថបទចុងក្រោយនៃក្នុងអត្ថបទមុន នោះអ្នកនឹងបានពិនិត្យឃើញប្រភពដើមនៃអត្ថបទនោះ៖

ដដែលមាននៅក្នុងសង្ខេបរឿងរ៉ាវ Early Writings ដដែល A. G. Daniells អះអាងថា

គាត់បានយកទៅជាមួយក្នុងកិច្ចសម្ភាសន៍របស់គាត់អំពីប្រធានបទ “the daily”

ជាមួយបងស្រី White ក្នុងឆ្នាំ 1910។ អ្នកដដែលកំពុងផ្ទេរការដើមបឋមក្នុង

“ការភូតកុហក” ដដែលថា “the daily” កំណត់ឱ្យការបម្រើក្នុងទីសក្ការៈរបស់ព្រះគ្រីស្ទ

ត្រូវការបំផុសឱ្យការគាំទ្រដោយផ្ទាល់ និងចូលរួមលាស់របស់បងស្រី White

ចំពោះទស្សនៈគ្រីស្ទ

ដដែលត្រូវបានផ្តល់ឱ្យដល់អ្នកដដែលបានប្រកាសសំឡេងព្រះមានអំពីម៉ោងនៃការជំនុំជម្រះ។

“ការភូតកុហក” ដដែលពួកគេបានប្រឌិតឡើង គឺថា ការព្រះមានតម្លៃគត់ដដែលបងស្រី White

កំពុងនិយាយយ៉ាងជាក់លាក់អំពី គឺការព្រះមានអំពីការកំណត់ពេលវេលា។ នេះហើយជាអ្វីដែល

Arthur White ខិតខំបង្កើតឱ្យបាននៅក្នុងជីវប្រវត្តិរបស់គាត់

ហើយវាក៏ជាអ្វីដែលឪពុករបស់គាត់ ដដែលជាកូនប្រុសរបស់ Ellen White និង Daniells

កំពុងពុយយាមបញ្ជាក់តាមរយៈកិច្ចសម្ភាសន៍ដដែលបានប្រឌិតឡើងនោះ។

ដូចដដែលបានកត់សម្គាល់រួចហើយ គ្មានកំណត់ត្រាណាមួយអំពីការសម្ភាសន៍រវាង បងស្រី

រ៉ែត និង ដានីអែលស៍ ស្តីអំពី «the daily» ឡើយ។ ការសម្ភាសន៍ដដែលគេស្មានថា

ត្រូវបានលើកឡើងនៅក្នុងឆ្នាំ 1931។ ប្រសិនបើ បងស្រី រ៉ែត

បានគាំទ្រទស្សនៈខុសឆ្គងរបស់ ដានីអែលស៍ អំពី «the daily»

នៅក្នុងការសម្ភាសន៍មួយនោះឆ្នាំ 1910 ហេតុអ្វីបានជា គាត់ ដដែល បងស្រី រ៉ែត

បានបញ្ជាក់ថា ជាមនុស្សមានចិត្តក្នុងរឿងរ៉ាវក្នុងការផ្តល់ព័ត៌មានស្តីពីទស្សនៈរបស់ខ្លួន

ប្រែជាភាសាភាពស្តង់ដារស្រដៀងគ្នាអំពីការគាំទ្ររបស់នាង អស់រយៈពេលមកមួយឆ្នាំ?

នោះមិនមែនជាការសម្ភាសន៍ទេ តែជាការប្រឌិត។

ការបង្កើតការសម្ភាសន៍នោះ មានបំណងដាក់បរិបទនៃចេតនាផ្ទាល់របស់នាងអំពី “the

daily” ឱ្យហាក់ដូចជាជារឿងបន្ទាប់បន្សំមួយចំពោះការព្រះមានរបស់នាងប្រឆាំងនឹងការ

កំណត់ពេលវេលា ហើយ Arthur White បានទុកសូន្យដល់គាត់លើការកុហកនោះ

តាមរបៀបដដែលគាត់បានបង្ហាញនៅក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្រឆ្នាំ 1931។

ក្នុងនាមជាគ្រីស្ទបរិស័ទម្នាក់ គាត់គួរតែរក្សាភាពយល់ព្រមលើការប្រកាសប៉ុណ្ណោះ

ហើយទុកការកែប្រែប្រវត្តិសាស្ត្រឡើងវិញឱ្យនៅក្នុងសមីការ។

យើងបានបញ្ចប់អត្ថបទមុនដោយអត្ថបទដកស្រង់ពីឆ្នាំ 1850

ដដែលជាមូលដ្ឋានដើមនៃអត្ថបទនៅក្នុង Early Writings។

សេចក្តីផ្តល់ដៃនោះបានបង្ហាញជាលើកដំបូងនៅឆ្នាំ 1850 ក្នុង Review

ហើយបន្ទាប់មកបានបង្ហាញមុតងទៀតនៅក្នុងសង្ខេបរឿងរ៉ាវ Experience and Views។

លើកទីបីដដែលបង្ហាញ គឺនៅក្នុងសង្ខេបរឿងរ៉ាវ Early Writings

ប៉ុន្តែក្នុងដំណើរការវិវត្តន៍ទៅជាសៀវភៅ Early Writings នេះ
ការផ្តល់បុគ្គលនេះឲ្យមានកំណើតឡើង។ ទោះយ៉ាងណា យើងនឹងមិននិយាយថា
សំណេរជាច្រើននៃព្រះវិញ្ញាណទំនាយ គួរមានផ្តល់បុគ្គលដូចដែលអ្នកខ្លះអះអាង
ក្នុងការខិតខំរបស់ពួកគេដើម្បីបង្ការកិច្ចការរបស់នាងឡើយ។

«ព្រះអម្ចាស់បានបង្ហាញខ្ញុំថា តារាងឆ្នាំ 1843
គួរមានដឹកនាំដោយព្រះហស្តរបស់ទ្រង់ ហើយថា
គ្មានផ្ទុកណាមួយនៃគួរគូរមានកំណើតឡើយ;
ថាលេខទាំងឡាយគឺដូចដែលទ្រង់ស្រឡាញ់ព្រះហស្តទ្រង់ឲ្យដឹង។
ថាព្រះហស្តរបស់ទ្រង់ស្ថិតនៅលើ ហើយមានឃាំងកំហុសមួយនៅក្នុងលេខខ្លះៗ
ដូចនេះគ្មានអ្នកណាអាចយល់ឃើញវាបានឡើយ
ដរាបទាល់តែព្រះហស្តរបស់ទ្រង់គួរមានដកចេញ។»

«បន្ទាប់មក ខ្ញុំបានឃើញ ទាក់ទងនឹង “ប្រចាំថ្ងៃ” ថា ពាក្យ “យញ្ញបូជ”
គួរមានបន្ថែមដោយប្រាជ្ញារបស់មនុស្ស
ហើយមិនមែនជាផ្ទុកកែតម្រូវបទដើមទេ;
ហើយព្រះអម្ចាស់បានប្រទានទស្សនៈដ៏ត្រឹមត្រូវអំពីវា
ដល់អស់អ្នកដែលបានប្រកាសសម្រាប់កំណើតដំបូងមុន។
កាលណាស្រេចកុំប្តូរប្រែប្រួលស្រាប់ មុនឆ្នាំ 1844
សូមកុំភ័យខ្លាចអស់គ្នាបានឬប្រែប្រួលទស្សនៈដ៏ត្រឹមត្រូវអំពី “ប្រចាំថ្ងៃ”; ប៉ុន្តែ
ចាប់តាំងពីឆ្នាំ 1844 មក ក្នុងភាពច្របូកច្របល់
ទស្សនៈផ្សេងៗទៀតគួរមានទទួលយក ហើយស្រេចក្តីងងឹត
និងភាពច្របូកច្របល់ក៏បានតាមមកដល់»។ Review and Herald, November 1, 1850.

អត្ថបទនេះ ដើមឡើយស្ថិតនៅក្នុងសារបោះពុម្ពពេញលេញដែលមានចំណងជើងថា The
Present Truth ពីឆ្នាំ 1849 ប៉ុន្តែវាគួរមានបោះពុម្ពនៅក្នុង Review and Herald
នៅខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ 1850។ ក្នុងសាក្យស្ថិតិវិភាគដើម បងស៊ី វ៉ាយក
បានថ្កុលថ្កងដោយផ្ទាល់ថា នាងកំពុងសរសេរចេញនូវរឿងជាច្រើន
ដែលព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានបង្ហាញដល់នាងកាលថ្ងៃនេះ
ហើយនាងពេញចិត្តអនុវត្តអត្ថបទទាំងមូល អ្នកនឹងឃើញថា
មានប្រធានបទជាច្រើនគួរមានលើកឡើង។ មានប្រហែលជាមុនប្រធានបទផ្សេងៗ
ដែលគួរមានបង្ហាញដល់នាង។ ចំណុចសំខាន់គឺថា នៅក្នុងអត្ថបទដើម ប្រធានបទអំពី
“the daily” និងប្រធានបទអំពី “time setting” គឺជាវិវរណៈពីរផ្សេងគ្នា
នៃកិច្ចការដែលគួរមានបង្ហាញដល់នាង។

នៅក្នុងសាក្យស្ថិតិវិភាគដើម ពួកវាគួរមានកំណត់នៅក្នុងកថាខណ្ឌខុសៗគ្នា។
នៅពេលអត្ថបទនេះគួរមានបោះពុម្ពឡើងវិញក្នុង Experience and Views
អ្នកកែសម្រួលបានបញ្ចូលកថាខណ្ឌដែលបងស៊ី White
គាំទ្រទស្សនៈរបស់អ្នកស្រាវជ្រាវអំពី “the daily” ជាមួយនឹងកថាខណ្ឌបន្ទាប់
ដែលព្រះអម្ចាស់នឹងការកំណត់ពេលវេលា។ នៅពេលលោកអ្នកអានអត្ថបទដើម
សូមកត់សម្គាល់ថា
ការសង្កេតឆ្លងគួរមានដាក់លើប្រធានបទខ្លះៗតាមរយៈការប្រើអក្សរធំ។
នៅក្នុងកថាខណ្ឌដែលនាងគាំទ្រទស្សនៈរបស់អ្នកស្រាវជ្រាវអំពី “the daily”
នាងបានសរសេរពាក្យ Daily ជាអក្សរធំ ហើយនៅក្នុងកថាខណ្ឌបន្ទាប់

នាងមានសរសេរពាក្យ Time ជាអកុសល

ដូចនេះជាការសមគាល់ភាពខុសគ្នានៃការយល់ដឹងរបស់បុរសនិងស្រី
ដែលនាងគួរមានបង្ហាញឲ្យយល់ឃើញ។

“បងប្អូនបុរសស៊ីជាទីស្រឡាញ់,

«ខ្ញុំប្រាប់នាងផ្ទាល់ជូនអ្នកនូវសច្ចក្តីសង្ខេបខ្លីមួយ
អំពីអ្វីដែលព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានបង្ហាញដល់ខ្ញុំ ក្នុងនិមិត្តភាព។
ខ្ញុំគួរមានបង្ហាញឲ្យយល់ឃើញសច្ចក្តីស្រស់ល្អរបស់ព្រះយេស៊ូវ
និងសច្ចក្តីស្រឡាញ់ដែលពួកទេវតាមានចំពោះគ្នាទៅវិញទៅមក។ ទេវតាមាននិយាយ
ថា—តើអ្នករាល់គ្នាមិនអាចមើលឃើញសច្ចក្តីស្រឡាញ់របស់ពួកគេឬ?—ចូរតាមគំរូ
នោះចុះ។ ដូចគ្នានោះដែរ បុរសរាស្ត្ររបស់ព្រះគ្រីស្ទស្រឡាញ់គ្នាទៅវិញទៅមក។
គួរឲ្យការស្តីបន្ទទោសឆ្ងល់ក្នុងចិត្តអ្នកផ្ទាល់
បុរសដែលជាងលើបងប្អូនម្នាក់។ ខ្ញុំមានឃើញថា សារដែលថា
«ចូរលក់របស់ដែលអ្នករាល់គ្នាមាន ហើយឲ្យទាន»
មិនគួរមានមនុស្សខ្មោចបង្ហាញតាមពន្លឺដ៏ច្បាស់របស់វាទេ; គឺថា
គោលបំណងពិតនៃព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអង្គគឺសង្គ្រោះយើង
មិនគួរមានបង្ហាញយ៉ាងច្បាស់ឡើយ។ ខ្ញុំមានឃើញថា
គោលបំណងនៃការលក់ទ្រព្យនោះ មិនមែនដើម្បីឲ្យដល់អ្នកដែលអាចធ្វើការ
និងចិញ្ចឹមជីវិតខ្លួនឯងបានទេ; ប៉ុន្តែដើម្បីផ្តល់ឱកាសដល់ពួកគេ ការគាំទ្រ
និងលើកទឹកចិត្តអ្នកដែលអាចធ្វើការ ឲ្យស្ថិតនៅក្នុងភាពខ្ពស់ចម្បង
គឺជាអំពើហោប៉ៅ។ មនុស្សខ្មោចមានចិត្តក្បាលភ្លៀវក្នុងការចូលរួមប្រជុំទាំងអស់;
មិនមែនដើម្បីលើកតម្កល់ព្រះទេ ប៉ុន្តែដើម្បីឲ្យសាតាំង «នំបឹង និងគ្រឿង»។
មនុស្សដូចនោះ គួរតែស្ថិតនៅជុំវិញការដោយដៃរបស់ខ្លួន «នូវអ្វីដែលល្អ»
បុរសដែលជាង ដើម្បីផ្គត់ផ្គង់សច្ចក្តីស្រឡាញ់ការនាំគ្នាសាររបស់ពួកគេ ហើយឲ្យមានអ្វីមួយ
សម្រាប់បុរសដែលជួយទ្រទ្រង់បុរសរាស្ត្រមានតម្លៃនៃសេចក្តីពិតបច្ចុប្បន្ន។»

«ខ្ញុំមានឃើញថា មានអ្នកខ្លះមានខុសឆ្គង
ក្នុងការអធិស្ឋានសុំឲ្យអ្នកដទៃមានជាសះស្បើយ នៅមុខអ្នកមិនជឿ។
បើមានអ្នកណាម្នាក់ក្នុងចំណោមយើងឈឺ
ហើយអំពើនាំវាទៅពួកចាស់ទុំក្បែរដំនុំឲ្យមកអធិស្ឋានលើគាត់ តាម យ៉ាកុប 5:14,
15 នោះយើងគួរតែធ្វើតាមគំរូរបស់ព្រះយេស៊ូវ។
ទ្រង់មានបណ្តាញអ្នកមិនជឿចេញពីបន្ទប់សិន
រួចទើបបុរសមានអ្នកដទៃជាសះស្បើយ; ដូចនេះ
នាំពេលយើងអធិស្ឋានសម្រាប់អ្នកដទៃក្នុងចំណោមយើង យើងគួរស្រង់រកការញុំា
កែខ្លួនចេញពីការមិនជឿរបស់អ្នកដែលគ្មានសេចក្តីជំនឿ។»

«បន្ទាប់មក ខ្ញុំគួរមានបង្ហាញឲ្យគួរឲ្យរំភើបកាន់ពេលដែលព្រះយេស៊ូវមាននាំសិស្ស
របស់ទ្រង់ចេញទៅដោយឡែក គង់នៅក្នុងបន្ទប់ខាងលើ
ហើយដំបូងទ្រង់មានលាងជើងរបស់ពួកគេ
រួចមកក៏ប្រទានឲ្យពួកគេបរិភោគនំបឹងដែលមានបំប៉ក
ដើម្បីតំណាងដល់ព្រះកាយរបស់ទ្រង់ដែលគួរបំប៉ក និងទឹកផ្កាទ័ពពាំងហាយដូរ
ដើម្បីតំណាងដល់ព្រះលាហិតរបស់ទ្រង់ដែលមានស្រទាប់ចេញ។ ខ្ញុំមានឃើញថា
មនុស្សទាំងអស់គ្នាគួរតែប្រព្រឹត្តដោយមានការយល់ដឹង
ហើយធ្វើតាមគំរូរបស់ព្រះយេស៊ូវក្នុងកិច្ចការទាំងនេះ

ហើយនៃពេលវេលាដែលក្នុងពិធីបញ្ចេញតុតិទាំងនេះ
គួរតែនាំដល់ដោយឡែកពីអ្នកមិនដឹងឡើយ ឲ្យមានចរន្តនៃតាមដងលើអាចផ្សព្វីហាន។»

«បន្ទាប់មក ខ្ញុំរៀនរូបរាងបង្ហាញថា គួររៀនកាចចុងក្រោយទាំងប្រាំពីរ
នឹងត្រូវចាត់ទុកជាមក បន្ទាប់ពីព្រះយេស៊ូវយាងចេញពីទីបរិសុទ្ធ។
ទេវតាមានព្រះបន្ទូលថា—ព្រះពិរោធរបស់ព្រះ និងរបស់កូនចៀម
នោះហើយដែលបណ្តាលឲ្យមានការបំផ្លាញ ឬសង្ខេបក្តីសុលាបរបស់មនុស្សអាក្រក់។
ដោយសារព្រះសូរសៀងរបស់ព្រះ ពួកបរិសុទ្ធនឹងមានអំណាចខ្ពស់ក្នុង
និងគួរឲ្យខ្ពស់ដូចជាកងទ័ពដែលមានទង់ជ័យ; ប៉ុន្តែនៃពេលនោះ
ពួកគេនឹងមិនអនុវត្តសាលាក្រមដែលមានសរសេរទុកឡើយ។ ការអនុវត្តសាលាក្រមនោះ
នឹងមានឡើងនូវចុងបញ្ចប់នៃ 1000 ឆ្នាំ។»

«បន្ទាប់ពីពួកបរិសុទ្ធត្រូវបានផ្តល់ឲ្យដឹងថាជាអមតភាព
ហើយត្រូវបានលើកឡើងទៅជាមួយគ្នា ហើយទទួលបានពិណ្ឌ រង្វាន់មកដល់។
ហើយចូលទៅក្នុងទីក្រុងបរិសុទ្ធ ព្រះយេស៊ូវ និងពួកបរិសុទ្ធក៏អង្គុយជំនុំផងដែរ។
សង្ឃឹរក្តៅទាំងឡាយត្រូវបានបើកឡើង គឺសង្ឃឹរក្តៅជីវិត និងសង្ឃឹរក្តៅសង្ខេបក្តីសុលាប;
សង្ឃឹរក្តៅជីវិតមានកិច្ចការល្អរបស់ពួកបរិសុទ្ធ
ហើយសង្ឃឹរក្តៅសង្ខេបក្តីសុលាបមានកិច្ចការអាក្រក់របស់ពួកមនុស្សអាក្រក់។
សង្ឃឹរក្តៅទាំងនេះត្រូវបានប្រៀបធៀបនឹងសង្ឃឹរក្តៅក្រិក្រយិនីយ គឺព្រះគម្ពីរ
ហើយតាមសង្ឃឹរក្តៅនោះ ពួកគេត្រូវបានជំនុំផងដែរ។ ពួកបរិសុទ្ធ
ដោយមានចិត្តតក់មួយជាមួយព្រះយេស៊ូវ
ក៏ប្រកាសសាលាក្រមលើមនុស្សអាក្រក់ដែលសុលាបទៅហើយ។ មើលចុះ!
ទេវតាមាននិយាយថា ពួកបរិសុទ្ធអង្គុយជំនុំផងដែរ
ដោយមានចិត្តតក់មួយជាមួយព្រះយេស៊ូវ ហើយរស់ចំកែងលំអមនុស្សអាក្រក់ម្នាក់ៗ
តាមអំពើដែលបានប្រព្រឹត្តក្នុងក្រុងឡូបកាយ
ហើយត្រូវបានកាត់ទុកទល់នឹងឈ្មោះរបស់ពួកគេថា គឺពួកគេត្រូវទទួលអវិជ្ជា
នៃពេលវេលាអនុវត្តសាលាក្រមមកដល់។ នេះហើយដែលខ្ញុំបានឃើញថា
ជាកិច្ចការរបស់ពួកបរិសុទ្ធជាមួយព្រះយេស៊ូវ នៅក្នុងទីក្រុងបរិសុទ្ធ
មុនពេលទីក្រុងនោះចុះមកដល់ដី ក្នុងអំឡុងពេល 1000 ឆ្នាំ។ បន្ទាប់មក
នូវចុងបញ្ចប់នៃ 1000 ឆ្នាំ ព្រះយេស៊ូវ ពួកទេវតា
និងពួកបរិសុទ្ធទាំងអស់ដែលនៅជាមួយទ្រង់ បានចាកចេញពីទីក្រុងបរិសុទ្ធ
ហើយខ្លះដែលទ្រង់កំពុងចុះមកដល់ដីជាមួយពួកគេ
ពួកមនុស្សអាក្រក់ដែលសុលាបទៅហើយក៏ត្រូវបានប្រទេសឲ្យរស់ឡើងវិញ
ហើយបន្ទាប់មក មនុស្សទាំងនោះឯងដែលបាន 'ចាក់ផ្តុះទ្រង់'
កាលត្រូវបានប្រទេសឲ្យរស់ឡើងវិញ
នឹងឃើញទ្រង់ពិចម្ពង្គាយក្នុងសិរីល្អទាំងស្រុងរបស់ទ្រង់ ដោយមានពួកទេវតា
និងពួកបរិសុទ្ធនៅជាមួយទ្រង់
ហើយពួកគេនឹងសោកសៅយំស្រកែដោយព្រោះទ្រង់។
ពួកគេនឹងឃើញសុភមង្គលនៃពេលវេលាសុភមង្គលរបស់ទ្រង់
និងនូវពេលវេលាប្រទេសរបស់ទ្រង់
ព្រមទាំងកន្លែងដែលពួកគេបានចាក់លំពែងចូលទៅក្នុងព្រះចំហៀងរបស់ទ្រង់។
សុភមង្គលនៃពេលវេលា និងលំពែង នឹងក្លាយជាសិរីល្អរបស់ទ្រង់នៃពេលវេលានោះ។
នូវចុងបញ្ចប់នៃ 1000 ឆ្នាំ នោះឯងដែលព្រះយេស៊ូវឈរលើកន្លែងមិស្សិរ
ហើយគូសនោះក៏បកែចេញពីគ្នា ហើយក្លាយទៅជាទំនាបដ៏ធំមួយ
ហើយអ្នកកងលើរត់ចោលនៃពេលវេលានោះ»

គឺជាពួកមនុស្សសម្រស់ក្រវែងដែលទើបតែងតែប្រឈមនឹងការរំលោភបំពានឱ្យរស់ឡើងវិញ។ បន្ទាប់មក ទីក្រុងប៊ិស្កុនក៏ចុះមក ហើយស្ថិតនៅលើទំនាបនោះ។»

«បន្ទាប់មក

សាតាំងបានបញ្ចូលពួកមនុស្សសម្រស់ក្រវែងដែលត្រូវបានប្រឈមនឹងការរំលោភបំពានឱ្យរស់ឡើងវិញ ដោយវិញ្ញាណរបស់វា។ វាបានបញ្ចេញពាក្យយល់ដឹងដល់ពួកគេថា កងទ័ពនៅក្នុងទីក្រុងមានតិច ហើយកងទ័ពរបស់វាមានច្រើន ហើយថា ពួកគេអាចឈ្នះពួកប៊ិស្កុន និងដណ្តើមយកទីក្រុងបាន។ ខណៈដែលសាតាំងកំពុងប្រមូលផ្តុំកងទ័ពរបស់វា ពួកប៊ិស្កុនស្ថិតនៅក្នុងទីក្រុង កំពុងគយគន់សម្រស់ និងសិរីល្អអនាគតរបស់ពួកគេ។ ព្រះយេស៊ូវគង់នៅមុខពួកគេ ដឹកនាំពួកគេ។ ភូមាមៗនោះ

ព្រះអង្គគង់នៅលើដំបូលស្រឡាញ់បានហាក់ចេញពីក្រុមរបស់យើង;
ប៉ុន្តែមិនយូរប៉ុន្មាន យើងបានឮព្រះសូរសៀងដំបូលស្រឡាញ់របស់ទ្រង់ មានព្រះបន្ទូលថា៖ “អស់អ្នកដែលបានទទួលព្រះពរពីព្រះរូបិការបស់ខ្ញុំអើយ ចូរមកទទួលនគរដែលបានគ្រឿងមកសម្រាប់អ្នករាល់គ្នា តាំងពីកំណើតពិភពលោកមក”។ យើងបានប្រមូលផ្តុំជុំវិញព្រះយេស៊ូវ ហើយនៅពេលដែលទ្រង់បានបិទទ្វារទីក្រុង នោះបណ្តាសាត្រូវបានប្រកាសលើពួកមនុស្សសម្រស់ក្រវែង។ ទ្វារត្រូវបានបិទ។ បន្ទាប់មក ពួកប៊ិស្កុនបានប្រើសុលាបរបស់ពួកគេ ហើយហោះឡើងទៅលើកំពូលកំពែងនៃទីក្រុង។ ព្រះយេស៊ូវក៏គង់ជាមួយពួកគេដែរ; មកុដរបស់ទ្រង់ភ្លឺចេញច្បាច់ និងប្រកបដោយសិរីល្អ។ វាជាមកុដមួយនៅក្នុងមកុដមួយទៀត មានចំនួនប្រាំពីរ។ មកុដរបស់ពួកប៊ិស្កុនផ្ទុយពីមាសសុទ្ធបំផុត តុបតែងដោយផ្កាយ។ មុខរបស់ពួកគេចែងថាដោយសិរីល្អ ពីព្រោះពួកគេមានរូបសណ្ឋានដូចព្រះយេស៊ូវយ៉ាងពេញលេញ; ហើយនៅពេលដែលពួកគេបានឡើងទៅ ហើយផ្តល់ទំនងអស់គ្នាទៅលើកំពូលទីក្រុង ខ្ញុំមានចិត្តភ័យរលំដល់ដោយទិដ្ឋភាពនោះ។»

«បន្ទាប់មក មនុស្សសម្រស់ក្រវែងទាំងឡាយបានឃើញអ្វីដែលពួកគេបានហាក់បង់; ហើយភ្នែកយើងបានចេញមកពីព្រះមកលើពួកគេ ហើយបំផុសពួកគេអស់។ នេះគឺជាការប្រតិបត្តិតិចតួចក្នុងន័យមុន។ បន្ទាប់មក មនុស្សសម្រស់ក្រវែងបានទទួលតាមដដែលពួកប៊ិស្កុន ក្នុងការប្រឈមជាមួយព្រះយេស៊ូវ បានរស់ឡើងវិញពួកគេក្នុងអំឡុងពេល 1000 ឆ្នាំ។ ភ្នែកយើងដល់នោះពីព្រោះ ដដែលបានបំផុសពួកមនុស្សសម្រស់ក្រវែង បានសម្រាកផងដែរដល់មូលធម៌ប៊ិស្កុន។ ភ្នំទាំងឡាយដែលហាក់បែក និងរលាយបានរលាយដោយកម្មវិធីដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់; បរិយាកាសផងដែរ ហើយអស់ទាំងចំបងក៏ត្រូវបានរំលោភអស់។ បន្ទាប់មក មរកតរបស់យើងបានបើកចំហទៅចំពោះមុខយើង ដ៏រុងរឿង និងស្រស់ស្អាត ហើយយើងបានទទួលមរកតផងដែរដល់មូលធម៌ប៊ិស្កុន។ យើងទាំងអស់គ្នាបានសរសើរដោយសំឡេងខ្ពង់ខ្ពស់ថា សិរីល្អ ហាលល្វេយ៉ា»។

«ខ្ញុំក៏បានឃើញដំបូង ពួកអ្នកកងរាជការគ្រប់គ្រងជាមួយអ្នកទាំងឡាយណា ដែលពួកគេមានហេតុផលគួរឱ្យទុកចិត្តបាន គឺអ្នកដែលបានស្ថិតនៅក្នុងសារទាំងអស់ ហើយមាំមួនក្នុងសេចក្តីពិតបច្ចុប្បន្នទាំងអស់

មុននឹងពួកគេលើកស្ទួយចំណុចថាមីណាមួយដែលមានសារៈសំខាន់ ដែលពួកគេអាចគិតថា ព្រះគម្ពីរគាំទ្រវា។ ដូច្នេះ ពួកអ្នកកត់ត្រាលើស្នាមដៃបុរាណសាស្ត្រយ៉ាងពេញលេញ ហើយក្រុមជំនុំនឹងមានអារម្មណ៍ដឹងច្បាស់ពីសាមគ្គីភាពរបស់ពួកអ្នកកត់ត្រា។ ខ្ញុំប្រាប់អ្នកអំពីវិធីប្រើប្រាស់បែបនេះនឹងរារាំងការបកស្រាយដ៏គួរឱ្យសង្ស័យស្រាប់តែ ហើយដូច្នេះ នឹងគ្មានគំរោះថ្មីនោះដែលហ្វូងចៀមដ៏មានតម្លៃស្រាប់តែ ហើយចៀមក្បូរមានខ្ពស់ខ្ពស់ ដោយឥតមានអ្នកកត់ត្រាលើសឡើយ។»

“នោះថ្ងៃទី 23 ខែកញ្ញា ព្រះអម្ចាស់បានបង្ហាញដល់ខ្ញុំថា ទ្រង់បានលូកព្រះហស្តរបស់ទ្រង់ដល់លើកទីពីរ ដើម្បីបង្កគំរោះសំណល់នៃប្រជារាស្ត្ររបស់ទ្រង់ ហើយថា កិច្ចខិតខំក្បួនតែប៉ុណ្ណោះនឹងនាំទ្រង់ទៅក្នុងពលនៃការប្រមូលផ្តុំនេះ។ នៅក្នុងពលនៃការខ្ពស់ខ្ពស់ អ៊ីស្រាអែលក្បួនបានរាយប្រហារ និងហែកហួរ; ប៉ុន្តែនៅក្នុងពលនៃការប្រមូលផ្តុំ ព្រះនឹងប្រោសឱ្យប្រជារាស្ត្ររបស់ទ្រង់ដាច់ និងប្រសើរឱ្យពួកគេ។ នៅក្នុងពលនៃការខ្ពស់ខ្ពស់ កិច្ចខិតខំដែលបានផ្ទុះឡើងដើម្បីផ្តល់ឱ្យសាសនាសេចក្តីពិត មានប្រសិទ្ធភាពតិចតួចប៉ុណ្ណោះ សម្រេចបានតិចតួច ឬមិនបានអ្វីសោះ; ប៉ុន្តែនៅក្នុងពលនៃការប្រមូលផ្តុំ ពលនៃព្រះបានដាក់ព្រះហស្តរបស់ទ្រង់ដើម្បីប្រមូលប្រជារាស្ត្ររបស់ទ្រង់ កិច្ចខិតខំដើម្បីផ្តល់ឱ្យសាសនាសេចក្តីពិតនឹងមានប្រសិទ្ធភាពតាមបំណងដែលបានកំណត់។ គ្រប់គ្នាគួរតែប្រុងប្រយ័ត្ន និងមានចិត្តក្រលំបាកក្នុងកិច្ចការនេះ។ ខ្ញុំប្រាប់អ្នកអំពីវិធីប្រើប្រាស់ វាជាការគួរឱ្យអារម្មណ៍សម្រាប់អ្នកណាម្នាក់ដែលយកពលនៃការខ្ពស់ ខ្ពស់ខ្ពស់មកធ្វើជាគំរូ ដើម្បីគ្រប់គ្រងយើងនូវពលនៃក្នុងការប្រមូលផ្តុំ; ដូច្នេះ បើព្រះមិនផ្ទុះឡើងវិញនោះសម្រាប់យើងឥឡូវ ដូចដែលទ្រង់បានផ្ទុះឡើងនៅពលនោះទេ អ៊ីស្រាអែលនឹងមិនក្បួនបានប្រមូលផ្តុំឡើយ។ សេចក្តីពិតក្បួនតែប៉ុណ្ណោះពុំមែនជាផ្លូវនៃពលនៃក្នុងការសាសនា មិនខុសពីការប្រកាសផ្តល់ដោយមាត់នោះឡើយ។”

«ព្រះអម្ចាស់បានបង្ហាញខ្ញុំថា តារាងឆ្នាំ 1843 នោះ ក្បួនបានដឹកនាំដោយព្រះហស្តរបស់ទ្រង់ ហើយថា គ្មានផ្ទុះកែណាមួយនៃក្បួនតែប៉ុណ្ណោះឡើយ; ថា ក្នុងខែទាំងនោះគឺដូចដែលទ្រង់សម្រេចព្រះហស្តឱ្យមាន។ ថា ព្រះហស្តរបស់ទ្រង់ស្ថិតនៅលើវា ហើយបានហាងកំហុសមួយក្នុងចំណោមក្នុងខែខុលៈៗ ដូច្នេះគ្មាននរណាម្នាក់អាចមើលឃើញវាបានឡើយ ដរាបណាព្រះហស្តរបស់ទ្រង់មិនទាន់ក្បួនបានដកចេញ។»

«បន្ទាប់មក ខ្ញុំប្រាប់អ្នកអំពីទំនងនឹង “ការប្រចាំថ្ងៃ” ថា ពាក្យ “យញ្ញបូជ” គឺជាពាក្យដែលបុរាណប្រើប្រាស់មនុស្សមានបន្ទូលមែន ហើយមិនមែនជាប្រសិទ្ធភាពនៃមនុស្សទេ; ហើយព្រះអម្ចាស់បានប្រទានទស្សនៈគ្រឹមក្បួន អំពីវាដល់អស់អ្នកដែលបានប្រកាសសម្រាប់អំពីម៉ោងជំនុំជម្រះ។ នៅពេលដែលមានសាមគ្គីភាព មុនឆ្នាំ 1844 សុទ្ធតែទាំងអស់បានប្រើប្រាស់ទស្សនៈគ្រឹមក្បួនអំពី “ការប្រចាំថ្ងៃ”; ប៉ុន្តែតាំងពីឆ្នាំ 1844 មក ក្នុងភាពច្របូកច្របល់ ទស្សនៈផ្សេងៗទៀតក្បួនបានទទួលយក ហើយសេចក្តីងងឹត

និងភាពច្បាស់ល្អរបស់ក៏មានដើរតាមមកដដែរ។»

«ព្រះអម្ចាស់មានបង្ហាញដល់ខ្ញុំថា ពេលវេលាមិនមានជាការសាកល្បងតាំងពីឆ្នាំ 1844 មកទេ ហើយថា ពេលវេលានឹងមិនដល់ក្នុងការសាកល្បងមុនឡើយ។»

«បន្ទាប់មក

ខ្ញុំរៀនរូបមានបង្ហាញទៅកាន់មនុស្សខ្មែរដែលកំពុងស្ថិតនៅក្នុងកំហុសដ៏ធំមួយ គឺថា ពួកបរិសុទ្ធនៅតែរស់នៅក្នុងយូសាឡិមចាស់ ជាដើម មុនព្រះអម្ចាស់យាងមក។ ទស្សនៈបែបនេះមាននិន្នាការផ្ទៃក្នុងចិត្ត និងការយកចិត្តទុកដាក់បង្កើនចិត្តការបច្ចុប្បន្នរបស់ព្រះ ក្រៅមហាវេលាទីបី; ដូច្នេះហើយនឹងរៀនរូបមានបង្ហាញ នោះចិត្តរបស់យើងនឹងមានដោយធម្មជាតិនៅទីនោះ ហើយធនធានរបស់យើងនឹងរៀនរូបទប់ទុកពីការប្រើប្រាស់ផ្ទុយ ដើម្បីនាំពួកបរិសុទ្ធនៅក្នុងយូសាឡិម។ ខ្ញុំមានយោបល់ថា មូលហេតុដែលពួកគេមានទុកឱ្យឆ្ងល់នៅក្នុងកំហុសដ៏ធំនេះ គឺដោយសារពួកគេមិនមានសារភាព និងលះបង់កំហុសរបស់ខ្លួន ដល់ពួកគេមានស្ថិតនៅក្នុងវាអស់រយៈពេលជាច្រើនឆ្នាំកន្លងមកហើយ។

Review and Herald, November 1, 1850.

អត្ថបទនេះចាប់ផ្តើមដោយសេចក្តីថ្លែងថា «ខ្ញុំប្រាថ្នាចង់ផ្តល់ជូនអ្នកនូវសេចក្តីសង្ឃឹមខ្ពស់បំផុតអំពីអ្វីដែលព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានបង្ហាញដល់ខ្ញុំក្នុងនិមិត្តរូបមិន៖»។ មានប្រធានបទជាច្រើនរូបមានបង្ហាញ

ហើយនាងមិនមានបញ្ចូលកថាខណ្ឌដដែលពិភាក្សាអំពី «the daily» ជាមួយនឹងកថាខណ្ឌបន្ទាប់នោះទេ។ ការនោះរូបមានបង្ហាញនៅពេលក្រោយដោយអ្នក និពន្ធជាមួយដែលមានដាក់អត្ថបទនោះចូលក្នុង Experience and Views ហើយបន្ទាប់មកក្នុង Early Writings។ នៅក្នុង Experience and Views អ្នកនិពន្ធជាមួយមានលក្ខណៈកថាខណ្ឌបំផុតបង្អស់ ហើយមានបញ្ចូលរួមគ្នាកថាខណ្ឌដដែលនិយាយអំពីអ្វីដែលនាងរូបមានបង្ហាញទាក់ទងនឹង «the daily» និងអំពីការកំណត់ពេលវេលា។ Experience and Views រូបមានបង្ហាញពុម្ពផ្សាយនៅឆ្នាំ 1851 ហើយបន្ទាប់មក Early Writings រូបមានបង្ហាញពុម្ពផ្សាយនៅឆ្នាំ 1882។

សៀវភៅ Early Writings

មានសារៈសំខាន់ជាដូចគ្នានឹងកថាខណ្ឌបន្ទាប់នោះដែលមានបង្ហាញក្នុង Experience and Views ដ៏ ប៉ុន្តែមានករណីលើកលែងដ៏សំខាន់មួយ។ ក្នុង Experience and Views កថាខណ្ឌមួយដែលមានតម្លៃប្រយោគ ហើយពិភាក្សាអំពីការកំណត់ពេលវេលា រូបមានបញ្ចូលជាមួយកថាខណ្ឌមុន ដដែលពិភាក្សាអំពី "the daily"។ បន្ទាប់មក កថាខណ្ឌដដែលដើមឡើយតាមបន្ទាប់កថាខណ្ឌដដែលពិភាក្សាអំពីការកំណត់ពេលវេលា ក៏រូបមានដាក់បញ្ចូលផងដែរ។ ក្នុង Early Writings កថាខណ្ឌមួយដែលយកមកពីអត្ថបទផ្សេងមួយនៅក្នុង Experience and Views រូបមានដាក់នៅចន្លោះកថាខណ្ឌដដែលឡើយនេះពិភាក្សាទាំងអំពី "the daily" និងការកំណត់ពេលវេលា ហើយដើមឡើយតាមបន្ទាប់ដោយកថាខណ្ឌមួយដែលបញ្ជាក់ថា ហេតុអ្វីមានជាការផ្ទុយមួយយ៉ាងនៅក្នុងយូសាឡិមចាស់គឺជាការខុស។

កថាខណ្ឌឧដលៃគួរមានដកចេញពីទំព័រមួយផ្សេងទៀតនៃ Experience and Views ហើយបន្ទាប់មកគួរមានបញ្ចូលទៅក្នុងអត្ថបទនៃ Early Writings នោះ មានតែបន្ទាបការបកប្រែប្រួលបន្តបន្ទាប់ពី «ការប្រែប្រួល» ដែលបានចាប់ផ្តើមតាំងពីឆ្នាំ 1844 មកប៉ុណ្ណោះ។ កថាខណ្ឌឧនោះមិនមាននៅក្នុងសច្ចេកទេសការណ៍ដើមរបស់ Sister White អំពីនិមិត្តរូបនោះទេ។

«ព្រះអម្ចាស់បានបង្ហាញដល់ខ្ញុំថា សាររបស់ទេវតាទីបីគួរតែចេញទៅ ហើយគួរមានបុរាណដល់កូនចៅដែលបានខ្ចាត់ខ្ចាយរបស់ព្រះអម្ចាស់ ហើយថា សារនោះមិនគួរឲ្យយកចិត្តទុកដាក់លើពេលវេលាឡើយ; ដូច្នេះពេលវេលានឹងមិនក្លាយជាការសាកល្បងមុតងទៀតឡើយ។ ខ្ញុំបានឃើញថា មានអ្នកខ្លះកំពុងទទួលការរំភើបមិនពិត ដែលកើតចេញពីការអធិប្បាយអំពីពេលវេលា; ថា សាររបស់ទេវតាទីបីមានកម្រិតខ្ពស់ជាងអ្វីដែលពេលវេលាអាចផ្តល់ឲ្យបាន។ ខ្ញុំបានឃើញថា សារនេះអាចឈរលើគ្រឹះរបស់ខ្លួនឯងបាន ហើយថា វាមិនគួរការពេលវេលាដើម្បីបំភ្លឺឡើយ ហើយថា វានឹងចេញទៅដោយអំណាចយ៉ាងខ្លាំង ក៏នឹងបំពេញកិច្ចការរបស់វា ហើយនឹងគួរមានបញ្ចប់ដោយសច្ចេកទេសស៊ីស្ទែម»។ Experience and Views, 48.

កថាខណ្ឌឧមកពីទំព័រ ៤៨ នៃ Experience and Views គួរមានបញ្ចូលបន្ទាប់ពីកថាខណ្ឌឧនៅក្នុង Early Writings ដែលគួរមានបង្កើតឡើងដោយការរួមបញ្ចូលកថាខណ្ឌឧពីរខុសៗគ្នា ហើយការបញ្ចូលនោះមានដាក់ការសង្កេតឆ្លងនៃការកំណត់ពេលវេលា ដែលមិនមានស្ថិតនៅក្នុងនិទានកថាដើមឡើយ។

នៅឆ្នាំ ១៩៣១

ពួកមនុស្សសាច់បុរាណដែលគ្រប់គ្រងបុរាណសាស្ត្រយូសាឡឹមមានបុរាណវិទូមួយ ដែលអះអាងថា Daniells បានសម្ភាស Sister White ក្នុងឆ្នាំ ១៩១០ ហើយនៅក្នុងទីបន្ទាប់នៃ Daniells បានផ្តល់នោះ គាត់យល់ថាទៅកាន់ផ្ទះកំណត់ឆ្នាំ ១៨៤៣ ហើយនិយាយថា ខណៈដែលគាត់កំពុងសម្ភាស Sister White នោះ គាត់បានឮអ្នកនាំទៅកាន់ទីបរិសុទ្ធដែលមិនមានស្លាប់នៅលើផ្ទះកំណត់ឆ្នាំនោះ។ តាមការអះអាង គាត់មានសៀវភៅ Early Writings នៅជាមួយ ហើយនៅពេលដែលគាត់សួរនាងអំពីអ្វីដែលនាងមានន័យ ហើយដោយផ្អែកលើចម្លើយរបស់នាង គាត់អាចសន្និដ្ឋានបានមានតែប៉ុណ្ណោះថា អត្ថបទនៅក្នុង Early Writings ដែលគាំទ្រទស្សនៈរបស់អ្នកស្រុករាយអំពី “the daily” នោះ តាមពិតជាការព្យាបាលរវាងនឹងការកំណត់ពេលវេលា។ បន្ទាប់ពីការសម្ភាសដែលគួរមានបុរាណវិទូនោះរយៈពេលមួយឆ្នាំ និងបន្ទាប់ពីការស្តាប់ របស់បុគ្គលដែលគួរមានអះអាងថាបានសម្ភាសន៍នោះរយៈពេលដប់ប្រាំមួយឆ្នាំ Daniells បានដាក់ទីបន្ទាប់នោះចូលទៅក្នុងបុរាណវិទ្យាសាស្ត្រនៃនាងទីបី។

អណ្ណ. ស៊ី. ហុតិលប៊ីត ជាអ្នកបុរាណវិទ្យាភាសាព្យាបាល ហើយលោកមិនបានគ្រាន់តែគាំទ្រទស្សនៈគ្រឹមគួរអំពី “the daily” ថាជាសាសនាពុទ្ធវេទនិយម ដោយសារតែអ្នកស្រុករាយផ្សេងៗ និង អលេនៃ រ៉ែត បាននិយាយថាវាយ៉ាងនោះទេ។

លោកមានការពារទស្សនៈនោះដោយផ្អែកលើការយល់ដឹងអំពីអត្ថបទភាសាព្រេង
ដែលដានីយ៉ែល ហាណា បានបោះ នៅក្នុងកំឡុងពេលនោះ
លោកគឺជាអ្នកបុរាណវិទ្យាភាសាព្រេងដែលចេញមុនគេក្នុងចំណោមអាដុល្លែនីស្ត។
ខណៈដែលការផ្សព្វផ្សាយអំពី “the daily” ដែល ដានីយ៉ែល និង ប្រសេខត កំពុងជំរុញ
បន្តិកកំឡើង ហ្វីលីប៊ីត គឺជាអ្នកបុរាណវិទ្យាដែលចេញមុនគេក្នុងការការ
ពារតំណែងរបស់អ្នកគ្រូសត្វរាជ្យ។ លោកបានជួបសម្ភាសន៍ជាមួយ អលែនៃ វ៉ែត
នៅថ្ងៃទី 8 ខែមិថុនា ឆ្នាំ 1910 ហើយក្រោយមក លោកបានកត់ត្រានូវអ្វីដែលលោក
និង បងស៊ី វ៉ែត បានពិភាក្សាគ្នា។ សក្ខីកម្មរបស់ ដានីយ៉ែល ផ្ទុយទៅនឹងរបស់
អលែនៃ, ស៊ី, ហ្វីលីប៊ីត។

នៅក្នុងភាគទីមុខ ទំព័រដប់បួនដប់ប្រាំពីរដប់មួយនៃ Manuscript Releases ស៊ីស្ទ័រវ៉ែត
បានចូលដៃអំពីជំហររបស់ Daniells និង Prescott ចំពោះ «the daily»។
យូរទៅនឹងឡើងដៃអ្នកយល់ច្បាស់នៅក្នុងរបាយការណ៍របស់ F. C. Gilbert
អំពីការសន្ទនារបស់គាត់ជាមួយ Ellen White
គឺស្តីពីការដឹងថាគ្មានប្រទេសនឹងអ្វីដែលស៊ីស្ទ័រវ៉ែតផ្ទាល់បានចូលដៃនៅក្នុងអត្ថបទពី
Manuscript Releases នោះ។ ដូច្នេះ អស់រយៈពេលជាច្រើនឆ្នាំមុនពេល Manuscript
Releases ត្រូវបានបោះពុម្ព និងចេញផ្សាយ
មិនមានសក្ខីកម្មដ៏បំផុសគំនិតណាមួយដែលចូលដៃលាស់សម្រាប់បដិសេធ
ឬគាំទ្រការអះអាងរបស់ Daniells
អំពីខ្លឹមសារនៃការសន្ទនាដែលគាត់អះអាងថាមានជាមួយស៊ីស្ទ័រវ៉ែតនោះទេ។
សំខាន់ជាងនេះទៀត
គឺមិនមានការអនុម័តដ៏បំផុសគំនិតណាមួយសម្រាប់ទស្សនៈខុសឆ្គងរបស់គាត់អំពី «the
daily» ឡើយ។ ហើយសំខាន់ជាងនេះទៅទៀត ឥឡូវនេះ ដែល Manuscript Releases
មានឲ្យប្រើប្រាស់ហើយ
ក៏នៅតែមិនមានការអនុម័តដ៏បំផុសគំនិតសម្រាប់ទស្សនៈខុសឆ្គងរបស់គាត់អំពី «the
daily» ដែរ!

ប៉ុន្តែ នៅសព្វថ្ងៃនេះ អាដុល្លែនីស្តម៍ឡាវឌីស ត្រូវបានបង្រៀនថា បងស៊ី វ៉ែត
មិនមានជំហរណាមួយលើ «ការប្រចាំ» ទេ លើកលែងតែថា វាមិនមែនជា «សំណួរសាកល្បង»
មួយឡើយ ហើយយើងគួរ «ស្រឡាញ់ស្នាក់លើបុរាណបទនេះ»។
មានអ្វីមួយត្រូវបានបញ្ជាក់ស្តីពីសព្វថ្ងៃនេះ ហើយអ្វីដែលត្រូវបានបញ្ជាក់ស្តីពីនោះ គឺថា
ជំហរពិតអំពី «ការប្រចាំ»
ឥឡូវនេះបានក្លាយទៅជាទស្សនៈរបស់ភាគតិចក្នុងចំណោមបុរាណវិទូរបស់ពួកគេ។
នៅឆ្នាំ 1910 ទស្សនៈរបស់ភាគតិច គឺជាទស្សនៈរបស់ Conradi ដែលត្រូវបានជំរុញដោយ
Daniells និង Prescott ខណៈដែលទស្សនៈរបស់ភាគច្រើន គឺជាជំហររបស់អ្នកគ្រូសត្វរាជ្យ។

ខាងក្រោមនេះគឺជាសេចក្តីថ្លែងការណ៍របស់ F. C. Gilbert
អំពីការសម្ភាសន៍របស់គាត់ជាមួយបងស៊ី White ដែលគួរត្រូវបានប្រៀបធៀបជាមួយ
Manuscript Releases ដែលបានដាក់បញ្ចូលទាំងស្រុង ក្នុងអត្ថបទទីប្រាំសិបមួយ នៃស៊ីវី
The Book of Daniel នេះ។

«ដានីអលែន និង ប្រសេខត...
មិនព្រមឲ្យបងប្អូនដឹងថាស្តីពីក្នុងកិច្ចការនោះមានឱកាសនិយាយអ្វីសោះ...
ដានីអលែនបានមកទីនេះដើម្បីជួបខ្ញុំ ហើយខ្ញុំមិនព្រមជួបគាត់ទេ...»

ខ្ញុំមិនចង់និយាយអ្វីជាមួយគាត់អំពីរឿងណាមួយឡើយ។ ចំពោះ “ប្រចាំថ្ងៃ”
ដល់ពួកគេកំពុងពុយយាមលើកឡើងនោះ វាគឺមានអ្វីសោះទេ...
នោះពេលខ្ញុំនាំស៊ីនតេស ហាក់ដូចជាមានអ្វីមួយគួរបំភ្លឺគំនិតរបស់ពួកគេ
ហើយខ្ញុំមិនអាចប៉ះពាល់ដល់ពួកគេបានឡើយ។
យើងមិនគួរមានអ្វីពាក់ព័ន្ធនឹងបុរាណបទ “ប្រចាំថ្ងៃ” នេះឡើយ...
ខ្ញុំបានដឹងថាពួកគេនឹងធ្វើការប្រឆាំងនឹងសាររបស់ខ្ញុំ
ហើយបន្ទាប់មកប្រឆាំងនឹងមិនគិតថាសាររបស់ខ្ញុំមានអ្វីសំខាន់ឡើយ។
ខ្ញុំបានសរសេរទៅគាត់ ហើយប្រាប់គាត់ថា
គាត់កំពុងបង្កហេតុឲ្យមានមិនសមនឹងធ្វើជាបុរាណសន្តិភាពទូទៅឡើយ...
មិនមែនជាមនុស្សសមស្របដើម្បីកាន់តំណែងបុរាណាធិបតីទេ។»

«បើសិន្នោះអំពី “ប្រចាំថ្ងៃ” ជាសារសាកលបង
នោះព្រះអម្ចាស់នឹងបានបង្កហេតុរាល់ខ្ញុំហើយ។ មនុស្សទាំងនេះមិនយឺតយ៉ាវទីបញ្ចប់
បំផ្លាញពីដើមកំណើតនេះទេ... ខ្ញុំប្រុងស្នើសុំដាច់ខាតមិនជួបអ្នកណាម្នាក់ក្នុង
ចំណោមពួកគេដែលកំពុងចូលរួមក្នុងការងារនេះឡើយ។»

«ពន្យល់ដល់ព្រះបាទបុរាណមកខ្ញុំ គឺថា បងប្អូន Daniells
បានឈរនៅក្នុងតំណែងបុរាណាធិបតីយូរគួរបំភ្លឺហើយ... ហើយខ្ញុំគួរមានបុរាណប័ណ្ណ
និយមន័យសន្តិភាពណាមួយទៀតជាមួយគាត់អំពីរឿងទាំងនេះណាមួយឡើយ។
ខ្ញុំនឹងមិនជួប Daniells អំពីបញ្ហានេះទេ
ហើយខ្ញុំក៏នឹងមិននិយាយពាក្យសូម្បីតែមួយម៉ាត់ជាមួយគាត់ដែរ។
ពួកគេបានអង្វរខ្ញុំឲ្យផ្តល់ការជួបសម្ភាសន៍មួយដល់គាត់ ប៉ុន្តែខ្ញុំមិនព្រមទេ... ខ្ញុំ
គួរមានបុរាណប័ណ្ណឲ្យមានបុរាណប័ណ្ណរបស់យើងកុំឲ្យមានអ្វីពាក់ព័ន្ធនឹងរឿងនេះដល់
ពួកគេកំពុងបង្ករឿង... ព្រះអម្ចាស់បានហាមឃាត់ខ្ញុំមិនឲ្យសុភាពរវា។
ខ្ញុំបានបង្កហេតុដល់សាររបស់ខ្ញុំថា
ខ្ញុំគ្មានទំនុកចិត្តក្នុងសូម្បីតែបន្តិចបន្តួចលើវាឡើយ...
រឿងទាំងមូលដល់ពួកគេកំពុងធ្វើនេះ គឺជាគម្រោងការរបស់អារក្ស។
របាយការណ៍របស់ F. C. Gilbert អំពីបទសម្ភាសន៍មួយដល់ Ellen White បានផ្តល់ឲ្យគាត់
នៅថ្ងៃទី 8 ខែមិថុនា ឆ្នាំ 1910។

យើងនឹងបន្តបុរាណបទនេះនៅក្នុងអត្ថបទបន្ទាប់។

«ព្រះអង្គគង់លើទតយឺតយ៉ាវពីផ្ទះខាងក្រៅ
ហើយដល់អាចមានចិត្តរបស់មនុស្សទាំងអស់
បានមានព្រះបន្ទូលអំពីពួកអ្នកដដែលបានទទួលពន្យល់យ៉ាងច្រើនថា៖
“ពួកគេមិនកើតទុក្ខទេនា ហើយមិនគិតសុលតដោយព្រោះសុចរិតភាពខាងសីលធម៌
និងខាងវិញ្ញាណរបស់ខ្លួនឡើយ។” “មែនហើយ
ពួកគេបានជួបរឿងរ៉ាវរស់រវើករបស់ខ្លួនឯង
ហើយព្រលឹងរបស់ពួកគេចូលចិត្តសម្រេចក្តីស្រឡាត់ស្រឡាយរបស់ពួកគេ។ ឯអញវិញ
ក៏នឹងជួបរឿងរ៉ាវរស់រវើកលោមភាន់ច្រឡំរបស់ពួកគេដែរ
ហើយនឹងនាំអ្វីដែលពួកគេខ្មោចមកលើពួកគេ ពីព្រោះកាលអញហៅ
គ្មាននរណាម្នាក់ឆ្ងល់ឡើយ កាលអញនិយាយ ពួកគេមិនសុភាពរវា
តែពួកគេបានប្រព្រឹត្តអំពើអាក្រក់នៅចំពោះភ្នែករបស់អញ
ហើយបានជួបរឿងរ៉ាវដែលអញមិនពេញចិត្ត។”
“ព្រះអម្ចាស់នឹងចាត់ការភាន់ច្រឡំយ៉ាងខ្លាំងមកលើពួកគេ។

ដើម្បីបិទបញ្ចប់កិច្ចការដៀសចេញពីកុហក”
ពីព្រោះពួកគេមិនមានទទួលសេចក្តីសុំឡាញ់ចំពោះសេចក្តីពិត
ដើម្បីបិទបញ្ចប់សង្គមនោះទេ “តែមានមនុស្សម្នាក់ក្នុងសេចក្តីទុច្ចរិតវិញ។”
អសោយ 66:3, 4; 2 ថៃសាឡូនីច 2:11, 10, 12.»

គួរឱ្យសង្ស័យស្តីពីការស្នើសុំថា៖
«តើមានការលុបបំបាត់បញ្ហាគោរពដល់ខ្លួនឯងជាងនេះទៀត
អាចល្អឯងជាងចិត្តគំនិតបានឬ—គឺការផ្ទុះចិត្តថា
អ្នកកំពុងសាងសង់លើគ្រឹះគ្រឹះគ្រឹះ ហើយថា ព្រះទទួលយកកិច្ចការរបស់អ្នក
ខណៈដែលតាមពិត
អ្នកកំពុងប្រព្រឹត្តកិច្ចការជាច្រើនតាមគោលនយោបាយនៃលោកិយ
ហើយកំពុងប្រព្រឹត្តកិច្ចការអំពើហិង្សាដល់ព្រះយេស៊ូវ? អូ
នេះជាការបំបាត់បញ្ហាគោរពដ៏ធំមួយ ជាការលុបបំបាត់ទាញមួយ
ដែលចូលកាន់កាប់ចិត្តគំនិត
នៃពេលវេលាស្មោះស្មស់ដែលផ្តល់ឱកាសស្តាប់សេចក្តីពិតច្បាស់មកហើយ
ច្បាស់យកទម្ងន់នៃការគោរពព្រះជាម្ចាស់ ជំនួសឱ្យវិញ្ញាណ និងអំណាចរបស់វា;
នៃពេលវេលាដែលពួកគេសន្មតថា ខ្លួនសម្បូរបែប
ហើយមានកម្លាំងឡើងដោយទ្រព្យសម្បត្តិ ហើយមិនគួរការអ៊ីស្ទោះ
ខណៈដែលតាមពិត ពួកគេកំពុងខ្វះគ្រប់យ៉ាង»។

«ព្រះជាម្ចាស់មិនមានផ្តល់ឱកាសឱ្យអ្នកបម្រើស្មោះគ្រប់រូបរបស់ខ្លួន
ដែលកំពុងរកស៊ីសម្បូរទៀតបំពាក់របស់ខ្លួនឱ្យឆ្ងល់គិតស្ទើរតែមិនឃើញឡើយ។ ប៉ុន្តែ
មនុស្សជាច្រើនកំពុងសួរថា “សន្តិភាព និងសុភមង្គលភាព”
ខណៈដែលសេចក្តីវិនាសគ្រោះមហន្តរាយកំពុងមកលើពួកគេ។
លុះត្រាតែមានការប្រព្រឹត្តិយ៉ាងពេញលេញ
លុះត្រាតែមនុស្សទាំងឡាយបន្ទាបចិត្តរបស់ខ្លួនដោយការសាវភាព
ហើយទទួលយកសេចក្តីពិត ដូចដែលវាមាននៅក្នុងព្រះយេស៊ូវ
នោះពួកគេនឹងមិនអាចចូលស្ថានសួគ៌បានឡើយ។
នៃពេលវេលាដែលការសម្ភាសន៍សុទ្ធជាជាតិមានឡើងនៅក្នុងជួររបស់យើង
នោះយើងនឹងលឺសម្រាប់ដោយសុខសាន្តភាពទៀតហើយ
ដោយអ្នកអាងថាខ្លួនជាអ្នកមាន និងមានកម្លាំងឡើងដោយទ្រព្យសម្បត្តិ
មិនខ្វះអ្វីសោះ»។

«តើអ្នកណាអាចនិយាយដោយស្មោះត្រង់ថា៖
“មានរបស់យើងមានសកលុបងក្នុងក្រុងហើយ;
សម្បូរទៀតបំពាក់របស់យើងគ្មានសុំឡាញ់ដោយលោកិយឡើយ?”»
ខ្ញុំឮបានឃើញព្រះអង្គជាគូបង្កើនរបស់យើង
ចង់អុលបង្កាញទៅកាន់សម្បូរទៀតបំពាក់នៃសេចក្តីសុចរិតដែលគេហៅថាដូចនោះ។
ដោយដោះវាចេញ ព្រះអង្គបានបង្កើតបង្កាញភាពក្នុងក្រុងនោះ។
បន្ទាប់មក ព្រះអង្គបានព្រះបន្ទូលមកកាន់ខ្ញុំថា៖ «តើអ្នកមិនអាចឃើញទ្រព្យ
ពួកគេបានគ្រប់រូបភាពក្នុងក្រុង
និងការពុករលួយចិត្តរបស់ខ្លួនដោយការផ្ទុះចិត្តយ៉ាងដូចម្តេច?
“តើហេតុអ្វីបានជាទីក្រុងស្មោះត្រង់មានក្រុមជាស្ថាប័នស្មោះត្រង់!”»
ដំណាក់កាលនៃការបង្កើនឡើងនៃការផ្ទុះចិត្តនេះជំនួញ
ជាការល្អដែលព្រះវត្តមាន និងសិរីល្អអន្តរភាពបានចាកចេញទៅ!

ដោយហេតុនេះហើយ មានជាមានភាពទន់ខ្សោយ ហើយកម្ពុលាំងក៏ខ្វះហត់ទៅ។»

«លុះត្បាតព្រះវិហារ

ដល់ឥឡូវនេះកំពុងត្រូវបានដំបងដោយការថយចុះថយក្រោយរបស់ខ្លួនឯង បុរេចិត្ត
ហើយត្រូវប្រមូលកិច្ច នោះនឹងនឹងបរិភោគផលនៃការបុរេវិវត្តរបស់ខ្លួនឯង
រហូតដល់នាងស្អប់ខ្ពស់ខ្លួនឯង។ នៅពេលនាងប្រឆាំងនឹងអំពើអាក្រក់
ហើយផ្ទុះរើសរើសអំពើល្អ

នៅពេលនាងស្រវឹងរកព្រះដោយសច្ចក្តីបន្ទាប់ខ្លួនទាំងអស់
ហើយឈានដល់ការត្រឡប់ទៅដល់ខ្ពង់ខ្ពស់របស់នាងក្នុងព្រះគ្រីស្ទ

ដោយឈរលើមូលដ្ឋាននៃសច្ចក្តីពិតអស់កល្បជានិច្ច

និងដោយជំនឿកាន់យកនូវសមិទ្ធផលដ៏ល្អនៃការរៀបចំទុកសម្រាប់នាង

នាងនឹងត្រូវបានពុទ្ធិសាសនា។ នាងនឹងលះមកក្នុងភាពសាមញ្ញ

និងភាពបរិសុទ្ធដ៏ល្អនៃព្រះបាទប្រទានឱ្យនាង

ដាច់ដោយឡែកពីការជាប់ពាក់ព័ន្ធខាងលោកិយ ដោយបង្ហាញថា

សច្ចក្តីពិតពិតជាមានផ្ទុយនឹងមានសេរីភាពមែន។ ពេលនោះ

សមាជិករបស់នាងពិតជាដឹងកុលាយជាអ្នកដ៏ល្អនៃព្រះបាទផ្ទុះរើសរើស

ជាតំណាងរបស់ទ្រង់»។ Testimonies, volume 8, 249, 250.